

J. S. Jensen: Blandt alle de Forslag, der for Tiden ligge paa Folketingets Bord, er der intet, der har tiltrukket sig en saadan Opmærksomhed i Befolkningen som det, vi nu skulle til at forhandle. Medens en Del andre Forslag kun ere omtalte med nogle faa Ord af de lokale Blade og ligeledes af Hovedstadsbladene, er dette ikke blot blevet omtalt, den Gang det blev forelagt, men flere Dage i Forvejen, idet der i flere Blade blev meddelt, at, naar Forelæggelsen fandt Sted, skulde der komme lange telefoniske og telegrafiske Meddelelser om dets Indhold. Der maa da være en Grund, hvorfor dette Forslag i en særlig Grad har vænset Opmærksomheden ude i Befolkningen, og denne Grund er det, mener jeg, ikke saa vanskeligt at paavise. At det kun skulde være en finansiel Betragtning, tror jeg ikke, at nogen vil antage, thi se vi paa den finansielle Side af denne Sag, saa viser det sig efter min Mening, at den fremtræder saare uskyldig. Der er vel Spørgsmaal om 6—7 Millioner, der skulle udredes i Løbet af 5 Aar, men disse Millioner skulle fuldt ud forrentes, og der er Naab om, at de en Gang ville blive tilbagebetalte, uden at der er opstaaet noget som helst Tab. I alt Fald vil Tabet vist blive saa ringe, at der ingen Grund er til Uengitelse i den Retning. Det kan altsaa ikke være for Forslagets finansielle Sides Skyld, at det har tiltrukket sig en saa overordentlig Opmærksomhed. Det kan heller ikke være af den Grund, at det skulde være en stor Omvæltning, der her er forelagt Forslag om, thi naar det Forslag, der her ligger paa vort Bord, føres ud i Livet, ville vistnok alle komme til at erkende, at det ikke vil forandre ret meget paa Forholdene, som de ere for Diebliffet. Men naar det ikke er nogen af disse Grunde, maa der være andre Grunde, og den Grund, jeg mener særlig har bevirket, at dette Forslag har tildraget sig en ualmindelig Opmærksomhed, er den, at overalt er det erkendt, at her er et Omraade hvor Lovgivningsfaktorerne bør gribe ind, og alle have nu ventet at se, hvorledes Regeringen vilde søge at løse denne store Opgave. Jeg tror, at det er af denne Grund, at Lovforslaget har vakt saa stor Opmærksomhed, at man ventede, at der skulde komme til at foreligge noget virkelig gennemgribende paa dette Omraade. Naar vi nu spørge, om der virkelig er Grund til at lovgive paa dette Omraade, saa mener jeg, at man fra alle Sider vil besvare dette Spørgsmaal med et ubetinget Ja, og Bevistet derfor ligger i, at der for et Par Aar siden blev nedsat en

kommission netop for at undersøge og over-
 veje denne Sag. Gaar man ud og spørger den danske Landarbejder, hvorledes hans Forhold ere, saa hører man idel Klage fra alle forskjellige Sider. Den dygtige Arbejder forsikrer, at naar han idder med stor Familie, er det ham umuligt at ernære den paa en nogenlunde menneskelig Maade med den lille Fortjeneste, der bydes ham, og Følgen deraf er bleven, at den bedste Arbejdskraft for Landbruget er gaaet til Bjerne eller ogsaa til fjerne Verdensdele. Gaa vi saa til Arbejdsgiverne og spørg, hvorledes Forholdene ere, ja saa faa vi et lignende Svar; de indrømme, at Arbejderne have i mange eller i alle Tilfælde alt for lidt at leve af. Men Forholdene ere saadanne i det danske Landbrug, at det umuligt kan ydes et større Kontingent til dem, der skulle udføre Arbejdet, end der allerede gøres, og vi, der ere kendte paa Landet, ere nødt til at give begge Parter Ret. Uvilkaarligt maa da det Spørgsmaal forme sig: Kan der ikke gøres noget fra det offentlige Side, maa Staten ikke gribe ind og se at tilvejebringe bedre Forhold paa dette Omraade? Det var netop med denne Opgave for Dje, at Landkommissionen blev nedsat, og det er ogsaa med dette Maal for Dje, at Landbrugministeren har søgt at løse Spørgsmaalet paa Grundlag af det Materiale, der er tilvejebragt af Landkommissionen. Men nu kunde vi opfatte det Spørgsmaal: Er der noget som helst Naab om, at det nu foreliggende Forslag vil kunne løse denne store og vigtige Opgave? Er der noget Naab om, at denne Reform vil kunne standse denne Strømning til Bjerne eller fjerne Lande? Vil den kunne skabe bedre og lykkeligere Forhold for den danske Landarbejder? Jeg tror, at man maa bevare Spørgsmaalet med et ubetinget Nej. Paa en saadan Maade løser dette Forslag ikke sin Opgave i en nogenlunde nævneværdig Grad, nemlig at sætte en Stopper for Ind- og Udvandringen og raade Bod paa de daarlige Forhold, hvorunder mange danske Landarbejdere nu leve. Skulde der virkelig raades Bod paa de, efter min Mening, saare triste og daarlige Forhold, hvorunder disse Arbejdere leve, maatte Reformen være langt mere omfattende og vidtrækkende. Der maa bringes ganske andre Dje fra Statens Side. Efter dette Forslag bringes der ikke noget Offer, der ydes kun Laan. Nej, Staten maa bringe virkelig store Dje, og Forslaget maa være saa omfattende, at medens nu høist en Tyvendedel af de virkelig dygtige Arbejdere kommer ind under det, omtrent alle de dygtige Arbejdere kunde komme med; men i den